

EUZEBIUSZ MAJ

ur. 1940; Lublin

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, II wojna światowa, PRL, współczesność
Słowa kluczowe	Baobab, Lublin, Plac Litewski, czarna topola, "Zasiać fortepian", Gerard Ciołek, Tadeusz Augustynek, Tadeusz Bobek, Jerzy Jarnuszkiewicz, Teresa Ksińska-Falger

Osobiste przeżycia w cieniu Baobabu

Mieszkalem w pobliżu Placu Litewskiego, najpierw przy ulicy Kościuszki, a potem przy ulicy Kołłątaja. To właśnie Plac Litewski był miejscem moich zabaw w okresie okupacji. Tam bawiliśmy się w przeciwpożarowym zbiorniku, basenie, który od strony korony drzewa miał pewnego rodzaju śliską pochylnię, po której się zjeżdżało. Często wracałem z tego miejsca z podartymi spodniami, zniszczonymi butami. Kolejnym wspomnieniem związanym z moją osobą była praca twórcza na terenie Placu Litewskiego. Ta praca była związana z moją działalnością zawodową, ponieważ tworzyłem kompozycję ogrodową, która poprzez wykorzystanie zróżnicowanego terenu, miała przypominać gigantyczną klawiaturę fortepianu, utkaną jakby z materiału roślinnego. Ta akcja otrzymała tytuł autorstwa Agnieszki Dybek z Gazety Wyborczej jako „Zasiać fortepian”. Przyznaję, że ten fortepian ciągle jeszcze funkcjonuje, jednak jest już mało czytelny, ponieważ tak jak cały Plac Litewski popada w zaniedbanie. Ta klawiatura ogrodowa jest ulokowana w przestrzeni głównej Placu, niejako w cieniu Baobabu, pomiędzy obecnie usytuowanym pomnikiem konnym Józefa Piłsudskiego, a monumentem Unii Lubelskiej. Chciałem podkreślić unikalność tego Placu, ale nie odbiegać od jego naturalnego charakteru, który został stworzony w latach 60. przez znakomitych architektów krajobrazu, profesora Gerarda Ciołka, architekta Augustynka, Bobka oraz plastyka Jarnuszkiewicza. Tworząc ten ogrodowy fortepian chciałem nawiązać do przedwojennych tradycji muzycznych Lublina, ale także miałem osobiste powody. Jest to w pewnym sensie prezent dla mojej córki, która jest muzykiem. W realizacji tego pomysłu pomogła mi także pani dyrektor Ksińska-Falger, u której klasę fortepianu skończyła moja córka. Pani profesor zaakceptowała układ klawiatury, w ten sposób nie jest on przypadkowy.

Data i miejsce nagrania	2012-09-12, Lublin
Rozmawiał/a	Alina Bąk
Transkrypcja	Karolina Lasota
Redakcja	Piotr Lasota, Joanna Rodriguez
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"